

[Elbæk-Jessen.]

Smør, som hun anbefaler til Brug med 1 Liter til Børn og $\frac{1}{2}$ Liter til voksne daglig:

„Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Mælk er baade et sundt, naturligt og nødvendigt Næringsmiddel for Børnene, og det burde være saadan i et kvægavlsdrivende Land som Danmark, at ethvert Skolebarn kunde faa et Glas billig, men første Klasses behandlet Sødsmælk til sin Skolefrokost, og at alle svangre og diegivende Kvinder og ubemidlede Mødre med Smaabørn kunde faa billig Adgang til den nødvendige Mælkeration. Det er et Forhold, som man i Statens Husholdningsraad har Opmærksomheden henvendt paa, og jeg haaber, det maa lykkes os at bidrage til dets Løsning.“

Det er disse Udtalelser, der er Resultater af Ernæringseksperterens Erfaring, som berettiger til under Behandlingen af dette Lovforslag at tale om at forhøje Tilskuddet til Indkøb af Mælk, saa at i hvert Fald Børn og Kvinder ikke skal mangle. Alle Børn bør have Adgang til at faa en Liter Sødsmælk daglig — om det skal være til Skolefrokost eller paa andre Tider af Dagen, er ikke det, det kommer an paa —, og Forældres Fattigdom eller Arbejdsløshed bør ikke være Hindring for, at de faar det. Vi er ikke tjent med, at disse Krisetider bevirker, at den opvoksende Slægt kommer til at mangle en fornuftig Ernæring. Navnlig maa der vel her tænkes paa Storbyens Børn, uden at man dog glemmer de andre. Jeg ved, at der inden for Socialdemokratiets Rækker er Interesse for disse Spørgsmaal, og jeg haaber, den maa give sig Udslag netop nu.

Fru Karen Braae fremhæver, at Ernæringsspørgsmaalet først og fremmest afhænger af Familiens Indtægter. Ja, og hvad man kan købe for disse Indtægter. Her melder sig Spørgsmaalet om Prisstigningen og særlig om Byernes mægtige Fordelingsomkostninger, naar det drejer sig om Landbrugsprodukter, navnlig Mælk. Prisstigningen paa Landbrugsprodukter er, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen omtalte, forholdsvis lille, idet Stigningen fra 1914 til nu kun er 48 pCt., medens Klæder og Fodtøj er steget med 112 pCt. og Husleje er steget med 129 pCt. Men Fordelingsomkostningerne spiller, som sagt, en mægtig Rolle, og de spiller jo ogsaa ind, naar Talen er om en Lovgivning som den nærværende. Vi Landmænd er paa ingen Maade interesserede i, at disse gode Næringsmidler fordyres saa meget, som Tilfældet er, naar den Sødsmælk, som Landmanden faar 12 Øre for

pr. l, her i Byen koster 38—40 Øre. Naar der derfor tales om store Priser, kan man nok sige, at det ikke er Landmanden, der faar det hele.

De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation har længe drøftet dette Spørgsmaal, fordi man har set Misforholdet mellem disse Priser. Om faa Dage afholdes der her i Byen et Møde, hvor et Forslag vil blive behandlet, men Spørgsmaalet er saa stort, at det sikkert ikke er ubeføjet at bede om Forstaaelse og Støtte hos Regering og Rigsdag. Det er et vigtigt Spørgsmaal for alle.

Vi ser, at vore Nabolande, Sverige og Norge, har løst Fordelingsspørgsmaalet, og saa skulde det vel ogsaa være muligt at løse det her ved fælles Hjælp. En fornuftig Ernæring, hvor Kød og Flæsk har sin Plads, men navnlig hvor Mejeriprodukterne, Mælk, Smør, Ost m. m., spiller en dominerende Rolle, er Maalet i vore Nabolande baade mod Nord, Syd og Vest. Mejeri- og Kvægbruglandet Danmark maa ogsaa kunne finde Vejen frem.

Vor Gruppe henstiller, at Tilskudsbeløbet til Indkøb af Sødsmælk forhøjes betydeligt, og at Lovforslaget ogsaa kommer til at omfatte Smør.

I Anledning af en Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget om, at Forhandlere af Sødsmælk ikke behøver Godkendelse af Kommunen for at modtage Mælkemærker, henstiller jeg, at der dog tages et Forbehold, for saa vidt Restaurationer angaar.

Paa min Gruppens Vegne skal jeg her ved anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Alfred Jensen: I Lighed med, hvad der har været Tilfældet tidligere, naar Lovforslag af den Art har foreligget, skal jeg udtale vor Gruppens Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Den dybest liggende Aarsag til Lovgivningen paa dette Omraade var jo de prishævende Landbrugsforanstaltninger, men de Minimumspriser, som dengang fastsattes, og som dannede Basis for Fordelingen af Oksekød, er for længst overskredet; vi har nu langt højere Priser, end vi havde paa det daværende Tidspunkt. Det samme er Tilfældet for Mælkens Vedkommende; Mælk og Smør er nu i meget højere Priser end de Priser, der dannede Grundlaget for det Beløb, som fordeles til Hjælp til Indkøb af Sødsmælk. Det kan derfor ikke siges, at der gennem det foreliggende Lovforslag sker nogen Forhøjelse af den Hjælp, som ydes til de trængende Medborgere, ja man kan ikke engang sige,